

Når hr. Christian Mejdahl taler om, at viden-skaben jo hidtil har frikendt også de antibiotika-baserede vækstfremmere, så er vi ved humlen ved problemet her, for det er ganske rigtigt. Jeg har også studeret svarene fra den 9. december, og det bliver jo relativt skråsikkert sagt, at der er ingen risiko for resistensskabende processer, hvis ellers de her midler bliver brugt i den rette dosering.

Det er jo det problem, vi har på hele fødeva-reområdet gang på gang, hvad enten vi snakker om vækstfremmere eller pesticidrester eller blødgørere i plastic eller hormoner osv., at vi forlader os hele tiden på en videnskab, som viser sig at tage fejl gang på gang. Det vil sige, at vi i virkeligheden halser efter de reelle problemer, hvor vi hele tiden stiller krav om, at noget skal være hundrede procent sikkert dokumenteret, før vi kan forbyde det. Det vil sige, at vi i praksis anvender det modsatte af et forsigtig-hedsprincip, vi bruger et omvendt forsigtig-hedsprincip i realiteternes verden, hvor enhver tvivl altid kommer producenterne af pesticider og af vækstfremmere til gode. Tvivlen kommer aldrig forbrugerne og sundheden til gode.

Det, der virkelig er problemet i denne sag, er, at vi har forladt os på et pseudovidenskabeligt tyranni i vores måde at regulere det her på, hvor den sunde fornuft, som jeg tror den store del af befolkningen repræsenterer, nemlig at selvfølgelig kan det ikke være rigtigt, at vores husdyr systematisk får antibiotika i deres foder, bliver trådt under føde med henvisning til nogle videnskabsfolk, som vi så kan konstatere med jævne mellemrum alligevel tog fejl.

Jeg tror, at hvis hr. Christian Mejdahl vil studere både de svar, der er givet, og dem, der kommer i den kommende tid, om forskellige former for giftstoffer i vores fødevarer, så vil han få den samme ærgerlige oplevelse gang på gang, at det, som vi for bare få måneder eller få år siden fik at vide var ufarligt, viser sig nu igen at være farligt.

Spørgsmålet er, om vi ikke på et eller andet tidspunkt skal drage konsekvensen af den erfaring og sige: Nu vender vi altså princippet om, så det bliver et reelt forsigtighedsprincip, der kommer sundheden og forbrugerne til gode.

Til hr. Niels Højland skal jeg sige, at det er selvfølgelig meget fint, at Fremskridtspartiet til enhver tid vil bakke op bag landbrugsministe-ren, når ellers kravene til et stop er dokumente-ret. Jamen hvad nu, hvis det viser sig, at det stop, som landbrugsministeren har annonceret,

ikke set fra EU's side er velbegrundet? Hvor står vi så om ganske få måneder? Det er jo en sikker-hedsklausul, der er blevet trukket i her. Og det er jo ikke os selv, der vurderer, om der er til-strækkelig dokumentation.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig, at land-brugsministeren forklarede herfra, hvordan proceduren lige præcis er, når der skal tages stilling til, om vores dokumentation for at kræve et stop for avoparcin er reel eller ej. Og jeg kan da godt frygte, at det vil vise sig, at der kan ska-bes så meget videnskabelig tvivl om stoppet, at Danmark kommer ud i den helt konkrete proble-mstilling, at vi skal overveje, om vi vil følge EU-systemet og ophæve vores stop, som allere-de er indført, eller om vi vil holde fast i det på trods af EU.

Til fru Vibeke Peschardt skal jeg sige tak for tilslutningen til hovedtankerne i vores forslag og sige, jeg er helt enig i de bemærkninger, som fru Vibeke Peschardt kom med i forbindelse med regeringskonferencen i 1996.

Jeg synes også, denne her sag viser, at det bli-ver en helt afgørende ting i det danske udspil og i de danske forhandlinger at få landbrugsområ-det dækket ind af en miljøgaranti, der er effek-tiv, og som virker. Det er et kæmpemæssigt hul i Traktaten, at landbrug slet ikke er dækket, og det bliver også vigtigt at få indført et generelt forsigtighedsprincip, som gør, at de enkelte lan-de uden at skulle underordne sig EU er i stand til at gå videre i deres miljøregler eller sund-hedsregler, hvis der er bare rimelig tvivl om de miljømæssige, sundhedsmæssige konsekvenser.

Endelig tak til hr. Bent Hindrup for tilslutnin-gen. Vi er da helt enige i, at det er en god idé, hvis man kunne finde andre metoder end dem, vi har skitseret, f.eks. en afgift, som kunne føre til, at vi fik et lavere forbrug, indtil vi får et for-bud igennem. Jo mere vi kan gøre, der bringer os fremad mod et mindre brug af vækstfremme-re, jo bedre er det.

Ellers forstod jeg, at vi hen ad vejen kan trække på samme hammel i fuld samdrægtighed, og det er da en god ting at kunne gøre det på den rød-grønne venstrefløj, så tak for tilslutningen.

Og jeg håber, at debatten i hvert fald har ført os et stykke videre, sådan at vi kan konstatere, at der er, synes jeg, temmelig stærke kræfter i Folketinget, som bakker op bag en markant lin-je, og som måske også signalerer til landbrugs-ministeren, at der ikke behøver at komme særlig megen dokumentation omkring de andre vækstfremmere, før vi tager de tilsvarende mid-